

§ 95 Inför konfirmation som villkor för fadderskap

JOHAN BLIX:

Ordförande, ledamöter och biskopar! Jag talar för utskottet och yrkar naturligtvis bifall till utskottets förslag.

Jag vill också göra er uppmärksamma på skrivningen där vi tycker att motionen har blottlagt ett annat ärende, nämligen hur det blir med dem som inte får bli faddrar. Det kan bero på att man inte är döpt eller att man tillhör en annan religion. Det finns ju många familjer nu där det i samma familj finns personer med olika tro. Det är inte så sällan som de kommer till oss och redan före vi träffas har förberett en annan del av familjen på att vara fadder. Då kan vi vara tvungna att säga att det inte går eftersom personen inte är döpt. Vi måste rimligtvis ha tänkt igenom hur vi tar hand om de människorna så att de också får en plats i dopet och en sorts bekräftelse av kyrkan att vi tar deras vilja till ansvarstagande på allvar. En del församlingar har skapat medvandrarbevis eller doppvittnesbrev som man delar ut till de här personerna, så att de inte blir avvisade från sitt ansvar. Det tycker vi är väldigt viktigt och vill skicka med. Det står också talat om att man inte kan anteckna dem, men jag tror att jag ska göra en insats för att så ska bli fallet. Tack.

DAN SARKAR:

Ordförande, kyrkomötet! Jag ska ta det här på ett svenskt-danskt minoritetsspråk, skånska. I går fyllde vår äldsta dotter Johanna 18 år och från och med då fick hon rätt att köra bil. Det står i lagen. 18-årsdagen, myndighetsdagen, gör att hon får rösta. För att använda utskottets och Läronämndens formulering fick hon "sin grundläggande vining" i går. Både samhället och Malin och jag som föräldrar och dessutom Johanna själv tycker att den här grundläggande viningen till bilkörning behöver kompletteras. Därför har vi övningskört med henne i två år. Hon har gått på körskola och fått professionell utbildning för att köra bil och hon kommer att granskas av representanter för en statlig myndighet innan hon "får lappen i näven". Det betyder körkortet i handen på rikssvenska. Ni på lundastiftsbänken förstod det.

Förminskar allt detta betydelsen av 18-årsdagen? Det kan ni ju fråga Johanna och hennes vänner om, de som firade hennes myndighetsdag i går. Självklart inte. Så här är det också med dopet. Dopet är naturligtvis den grundläggande viningen till det allmänna prästadömet, men dopet behöver ibland kompletteras. Dopet innebär ju inte att vi automatiskt får rösträtt vid kyrkliga val. Med ansvaret att få rösta följer också krav på en viss ålder och på ett medlemskap. Nu säger Läronämnden: "Att vara fadder innebär att ha ansvar för att den som döps får lära känna den tro till vilken vi döps." Självklart måste vi stödja faddrarna med en utbildning med undervisning för att de ska kunna ta det ansvaret.

Vad gäller den sociala biten av dopet delar jag Johan Blix och utskottets synpunkter. Vi måste uppmärksamma dem som inte kan bli faddrar. Vi kan gärna ha muslimer, buddister, hinduer eller ateister som dopvittnen. Ju fler dess bättre, vi är inte njugga. Vi gillar fester där folk bjuds in från gator och gränder, men låt oss ta dopets innebörd på allvar. Låt oss ta konfirmationen på allvar. Låt oss ta fadderskapet på allvar. Låt oss ta våra medlemmar på allvar och kvalitetssäkra fadderskapet.

Jag tror att jag yrkar bifall till min motion 2011:40.

THERESE ENGDAHL:

Ordförande, biskopar, ledamöter! Jag ansluter mig till utskottets betänkande i dess slutsats att avslå motion 2011:40 med hänvisning till att konfirmationen i sig visserligen är viktig i en evangelisk-luthersk kyrka men inte nödvändigtvis gör en dopfadder mer lämplig för sitt uppdrag. En varmt kristen person från en annan trostradition där konfirmationen har en annan innebörd än i vår kyrka, till exempel i den katolska kyrkan, kan vara väl så lämpad att dela ansvaret för den döptes kristna fostran. Detsamma gäller personer från till exempel den svenska frikyrkorörelsen. Den grundläggande vinningen inom Svenska kyrkan är dopet. Jag vill ändå lyfta fram motionens vällovliga syfte, nämligen att säkra den kristna innebörden i ett ansvarsfullt uppdrag.

Jag satt på ersättarbänk i utskottet och bevittnade hur följande stycke i betänkandet först skrevs in, sedan togs bort för att slutligen skrivas in igen. Jag citerar:

Ibland är det inte möjligt att anteckna i kyrklig mening en person som dopfamiljen önskat att vara fadder. Det kan handla om att den tilltänkte faddern inte själv är döpt eller tillhör en annan trostradition. Det är då viktigt att framhålla att det från kyrkans sida inte är fel att låta denna person vara, vad man kan kalla, dopvittne, medvandrare eller "social" fadder.

Om den döptes familj vill ha en så kallad social fadder har jag inga som helst bekymmer med det. En sådan har naturligtvis familjen full rätt att välja, men kyrkans ansvar är att genom samtal om dopets innebörd se till att en dopfadder dels själv är döpt och dessutom förstår vad kyrkan förväntar sig av honom eller henne.

Dopet är den mest sakrala av alla kyrkans handlingar. Om vår folkkyrka ska fortsätta att vara kyrka och inte en folkrörelse är det nog viktigt att vi inte tappar fokus på det som är kyrkans uppgift.

BERTIL OLSSON:

Ordförande, biskopar, ledamöter och åhörare! Det är självklart viktigt med konfirmation. Det är viktigt att få den undervisning som den innebär, men att kräva konfirmationen som villkor för att vara fadder kan av olika anledningar vara lite besvärligt, just därför att vi inte har konfirmationen som självklar i alla sammanhang. Inte ens om vi vuxendöper någon räknar vi med att vi dessutom ska konfirmera honom eller henne. Har du blivit döpt som vuxen i Svenska kyrkan finns det normalt inte noterat att du också är konfirmerad, även om du har fått undervisningen.

I vår kyrka var det ju så att konfirmationen inte var kyrkorättsligt reglerad i 1686 års kyrkolag, som gällde fram till bara ett årtionde innan vi fick nuvarande kyrkoordning. Konfirmationen fanns inte 1686 i kyrkolagen. Den var avskaffad under en period. Det som står i 1686 års kyrkolag är om nattvardsadmissionen. Prästen ska förvissa sig om att den som admitteras till nattvarden har tillräckliga kunskaper. Det var det lilla som fanns kvar av konfirmandundervisningens tanke då. Sedan kom konfirmationsakten in i kyrkohandboken så småningom. Det kopplades då till nattvardsadmissionen i de äldre handböckerna och själva ordet admittera togs bort i försöksordningen 1976.

Självklart är det viktigt att den som är fadder också har kunskap om vad det innebär, men att kräva konfirmationen är en annan sak. Vi som har varit präster i många år och så länge att vi skrev i de bundna församlingsböckerna vet att där inte stod fadder i rubriken, det stod dopvittne. Då blir det lite konstigt.

Bifall till utskottet.